

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1301/2023
19.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Илије Зеца, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Зеца, адвоката Горана Карадаревића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К-58/21 од 13.03.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 517/23 од 06.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Зеца, адвоката Горана Карадаревића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К-58/21 од 13.03.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 517/23 од 06.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К-58/21 од 13.03.2023. године, окривљени Илија Зец оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године а од истог је сходно члану 246. став 8. Кривичног законика одузета опојна дрога ближе одређена у изреци првостепене пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка како је то прецизно наведено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 517/23 од 06.09.2023. године усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и пресуда Вишег суда у Новом Саду К-58/21 од 13.03.2023. године је преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени Илија Зец, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у

трајању од 3 године и 6 месеци, док је жалба браниоца окривљеног, адвоката Горана Карадаревића одбијена и побијана пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Илије Зеца, адвокат Горан Карадаревић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Зеца, адвоката Горана Карадаревића је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, коју образлаже наводима да је у конкретном случају оптужба прекорачена тиме што је у изреци пресуде измењен чињенични опис дела из оптужног акта, тако што је суд у изреци пресуде за разлику од оптужења као место извршења кривичног дела определио два места извршења (Ветерник и Нови Сад – угао улице Хаџи Рувимове и Булевар Европе) иако се у оптужници као место извршења наводи само место у Ветернику у улици Милице Ракић број ...

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног суда не могу се прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела и кривичне санкције.

По налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен објективни, а ни субјективни идентитет оптужбе, јер је чињенични опис у изреци првостепене пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужног акта. Наиме у оптужници наведено је да је окривљени

неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу „...на тај начин што је у помоћном објекту куће у којој живи, на адреси у Ветернику, улица Милице Ракић број ... ..а уз себе, у црној торбици коју је носио око рамена, ради продаје држао опојну дрогу кокаин...“. Стоји чињеница да је у изреку првостепене пресуде додато да је окривљени „у Новом Саду на углу улица Хаџи Рувимове и Булевара Европе у црној торбици коју је имао код себе, ради продаје држао опојну дрогу кокаин...“ у ком делу је суд изреку пресуде само ускладио са чињеничним стањем утврђеним током доказног поступка у погледу локације где је окривљени пронађен са опојном дрогом коју је држао код себе и то у границама оптужног акта, па таквим поступањем суда оптужба није прекорачена.

Сходно наведеном, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Зеца, адвоката Горана Карадаревића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оценио као неосноване.

Бранилац окривљеног је у поднетом захтеву за заштиту законитости навео да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу, при чему као незаконит доказ суд означава лоцирање окривљеног које је обављено без наредбе судије за претходни поступак. Исти наводи су већ били предмет оцене другостепеног суда о чему је другостепени суд на страни 3. пасус 4 образложења пресуде дао довољне и јасне разлоге које и овај суд прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић